

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

23 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul *Palade Rodica* în numele inculpatului Mahmutov Artur și de către *inculpat*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2021, în cauza penală privind acuzarea lui

Mahmutov Artur xxxxx, născut la xxxxx, originar din
xxxxx

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal.

Termenii de examinare:
prima instanță: 21.05.2018 - 23.10.2019;
instanța de apel: 05.04.2021 - 30.09.2021;
instanța de recurs: 28.12.2021 - 23.03.2022.

Asupra motivelor invocate în recursuri, în baza materialelor cauzei penale, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul central din 23 octombrie 2019, *Mahmutov Artur* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, și în baza acestei Legi a fost condamnat la **2** (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de către partea civilă S.A.R. "Moldcargo" S.A. a fost admisă integral, dispunându-se încasarea din contul inculpatului *Mahmutov Artur* în beneficiul S.A.R. "Moldcargo" S.A., suma de **15 178** lei, cu titlu de prejudiciu material.

A fost încasat de la *Mahmutov Artur* în beneficiul *Statului* a cheltuielile judiciare în sumă de **9 361,20** lei.

Totodată, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Mahmutov Artur, la 02.11.2017 aproximativ la ora 07:10, aflându-se în regiunea imobilului nr. 57 din str. Ștefan cel Mare mun. Bălți, ce reprezintă un magazin al ÎCS „Vicmobile” SRL, manifestând o agresivitate excesivă, fără careva motive și din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, acționând cu o obrăznicie deosebită, încălcare exprimată prin faptul că, a luat de la pământ câteva pietre pe care le-a aruncat în vitrina magazinului sus indicat, pe care a deteriorat-o, după care a pătruns în interior, unde a luat de pe masă un telefon mobil de model „Samsung

Galaxy J2 Prime Silver” la preț de 2799 lei, un telefon mobil de model „Keneksi Q5 Black” la preț de 599 lei, un telefon mobil de model „Keneksi K9 Black” la preț de 699 lei și un telefon mobil de model „Meizu 18663” la preț de 4199,9 lei, pe care le-a aruncat jos la podea și le-a deteriorat, precum și suporturile lor magnetice, cablurile suporturilor magnetice, după ce a fost stopat de către organele de poliție.

Astfel, cauzând ÎCS „Vicmobile” SRL un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 20180,00 lei, acțiunile ultimului prin conținutul lor deosebindu-se printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

Acțiunile lui Mahmutov Artur au fost încadrate juridic în baza a art.287 alin.(1) Cod penal, după semnele calificative – ” *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc prin cinism și obrăznicie deosebită.*”

3. Sentința nominalizată a fost contestată cu apel de către avocatul *Palade Rodica* în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea laturii penale, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă și eliberat de plata cheltuielilor.

În motivarea apelului a invocat dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale înlăptuită de către prima instanță, pe care o consideră prea aspră, menționând că instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că, inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, are situația materială grea, nu are loc de trai, iar infracțiunea încriminată lui Mahmutov Artur în baza art.287 alin.(1) Cod penal se încadrează în categoria infracțiunilor mai puțin grave. Astfel, existând posibilitatea instituirii unei pedepse de o categorie mai blândă din cele prevăzute la sancțiunea normei de încredințare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2021, a fost admis apelul declarat din alte motive decât cele invocate, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Mahmutov Artur a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, și în baza aceste Legi a fost condamnat la **2** ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de către partea civilă S.A.R. ”Moldcargo” S.A. a fost admisă integral, dispunându-se încasarea din contul inculpatului Mahmutov Artur în beneficiul S.A.R. ”Moldcargo” S.A., suma de **15 178** lei, cu titlu de prejudiciu material.

A fost încasat de la *Mahmutov Artur* în beneficiul *Statului* a cheltuielilor judiciare în sumă – 9 361,20 lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, vina inculpatului Mahmutov Artur de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, de rând cu declarațiile inculpatului audiat în instanța de apel și-a găsit confirmare în baza probelor cercetate în ședința instanței de fond.

Prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, în baza art.101 Cod de procedură penală a dat probelor administrate pe caz o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Totuși, ținând cont de faptul că, prin hotărârea Curții Constituționale din 12.08.2018, s-a declarat neconstituțional calificativele ”*grosolan*” și ”*cinism*”, imputate inculpatului prin actul de sesizare a instanței, instanța de apel a

considerat necesar a exclude elementele date din fapta reținută ca fiind dovedită prin prezenta decizie.

În aceasta ordine de idei, în baza probatoriului administrat la caz și recunoscut de inculpat, instanța de apel a constatat că, „Mahmutov Artur la 02.11.2017 aproximativ la ora 07:10, aflându-se în regiunea imobilului nr. 57 din str. Ștefan cel Mare mun. Bălți, ce reprezintă un magazin al ÎCS „Vicmobile” SRL, manifestând o agresivitate excesivă, fără careva motive și din intenții huliganice, încălcând ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, acționând cu o obrăznicie deosebită, încălcare exprimată prin faptul că, a luat de la pământ câteva pietre pe care le-a aruncat în vitrina magazinului sus indicat, pe care a deteriorat-o, după care a pătruns în interior, unde a luat de pe masă un telefon mobil de model 6 „Samsung Galaxy J2 Prime Silver” la preț de 2799 lei, un telefon mobil de model „Keneksi Q5 Black” la preț de 599 lei, un telefon mobil de model „Keneksi K9 Black” la preț de 699 lei și un telefon mobil de model „Meizu 18663” la preț de 4199,9 lei, pe care le-a aruncat jos la podea și le-a deteriorat, precum și suporturile lor magnetice, cablurile suporturilor magnetice, după ce a fost stopat de către organele de poliție, astfel, cauzând ÎCS „Vicmobile” SRL un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 20180,00 lei, acțiunile ultimului prin conținutul lor deosebindu-se printr-o obrăznicie deosebită.“

Acțiunile lui Mahmutov Artur au fost încadrate juridic în baza a art.287 alin.(1) Cod penal, după semnele calificative – „huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită”.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele cercetate în instanța de fond, cât și recunoașterea de către inculpat a vinovăției, instanța de apel a reținut că, faptele inculpatului Mahmutov Artur întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi mai sus nominalizați.

Mențiunea inculpatului Mahmutov Artur referitor la faptul că a suferit o „cădere de nervi”, instanța de apel a considerat-o nefondată, menționând că starea de afect nu presupune situația intervenirii subite a acesteia dintr-un imbold emoțional cauzat de factori proprii infractorului. Or, starea de afect survine ca rezultat al unei provocări din partea victimei.

La fel, instanța de apel a apreciat ca fiind nefondată versiunea inculpatului privind existenței stării de iresponsabilitate la momentul comiterii infracțiunii, menționând că din materialele cauzei nu se denotă probe despre sănătatea mentală precară a inculpatului Mahmutov Artur.

La stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului Mahmutov Artur, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, considerând că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă și rațională cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

Instanța de apel a notat că infracțiunea săvârșită de inculpat, conform art.16 alin.(3) Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, în privința inculpatului s-a stabilit în calitate de circumstanță atenuantă - recunoașterea vinovăției în comiterea infracțiunii, iar în calitate de circumstanță agravantă - faptul săvârșirii infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Prin urmare, învederând existența unor precedente infracționale a personalității inculpatului Mahmutov Artur, instanța de apel a considerat oportun

de ai stabili inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar semiînchis, apreciind că condamnările anterioare sunt indiciile care conving instanța despre pericolozitatea personalității infractorului care, deși anterior a ispășit pedepse privative de libertate, nu a pășit pe calea corijării.

Referitor la acțiunea civilă înaintată de către S.A.R. "Moldcargo" S.A., privind încasarea de la Mahmutov Artur a prejudiciului material în sumă totală de 15178 lei, ce constituie despăgubirea achitată ÎCS "Vicmobile" SRL cu titlu de prejudiciu cauzat în urma deteriorării bunurilor asigurate, instanța de apel ținând cont de prevederile art.220 alin.(3) Cod de procedură penal și art.1856 alin.(1) Cod civil, care stipulează că *asigurătorul care a plătit despăgubirea de asigurare, precum și eventualele cheltuieli de diminuare a prejudiciului, se subrogă, în limitele acestei sume, în dreptul la repararea prejudiciului față de terțul căruia îi revine obligația să repare prejudiciul cauzat, dacă legea sau contractul nu prevede altfel*, a statuat că obligația de recuperare a prejudiciului îi revine inculpatului Mahmutov Artur. Partea civilă S.A.R. "Moldcargo" S.A., are dreptul deplin de a solicita și de a încasa în beneficiul său prejudiciul cauzat de cel vinovat, conform acțiunii în regres.

Instanța de apel a statuat că în speță suportarea cheltuielilor în sumă de 15178,00 lei a fost dovedită în baza ordinului nr.235-d cu privire la achitarea despăgubirii de asigurare asiguratului ÎCS "Vicmobile" SRL.

Referitor la solicitarea procurorului în latura cheltuielilor de judecată instanța de apel reiterând prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia că, aceasta este întemeiată, or la caz, acuzarea a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare din contul lui Mahmutov Artur pentru efectuarea altor acțiuni procesuale decât cele a căror cost este suportat exclusiv de către stat.

La materialele cauzei sunt anexate Raportul de expertiză judiciară nr.201936S0026 din 25.04.2018 și Raportul de expertiză nr.224a din 26.12.2017, conținutul cărora denotă suportarea de către stat a cheltuielilor în sumă totală de 9631, 20 lei.

Instanța de apel a reținut că efectuarea expertizelor judiciare a fost necesară întru acumularea probelor care să dovedească vinovăția inculpatului Mahmutov Artur de comitere a infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, stabilindu-se vinovăția inculpatului în săvârșirea unei infracțiuni încriminate Prin urmare inculpatului îi revine obligația de a plăti statului cheltuielile judiciare în sumă de 9631, 20 lei, efectuate în legătură cu instrumentarea cauzei penale.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, au declarat recursuri ordinare:

5.1 Inculpatul Mahmutov Artur, fără a invoca unul din temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) Cod de procedură penal, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul societății, deoarece a recunoscut vina și se căiește sincer de cele comise. A menționat că a comis infracțiunea având o "cădere nervoasă", care posibil se datorează traumelor suportate la cap, în timpul copilărie.

5.2. Avocatul *Palade Rodica* în interesele inculpatului, care invocând prevederile art.427 alin. (1), pct.6) și 10) Cod de procedură penal, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Mahmutov Artur să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, cu eliberarea acestuia de plata cheltuielilor judiciare.

5.1. În argumentarea recursului ordinar declarat, partea apărării a menționat că, la individualizarea pedepsei instanța nu a luat în considerație

circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei penale analizate în cumul, nu a ținut de gravitatea infracțiunii comise - a comis o infracțiune mai puțin gravă, de faptul că inculpatul a recunoscut vina și sincer s-a căit de cele comise.

Menționează că, instanța a dispus încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului, fără a lua în considerație situația financiară a acestuia, or inculpatul nu are loc de trai, are probleme de sănătate, prin urmare suma pusă în sarcina acestuia, este imposibilă de a fi achitată.

De asemenea, recurentul a atras atenția că, jurisprudența CEDO, stipulează expres că „*soluție mai potrivită pentru problema supra aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate prin minimizarea recurgerii la detenția preventivă*”, amintind în acest scop Recomandările Comitetului de Miniștri nr. R(99)22 și nr. R (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele de detenție având scopul de a rezolva problema creșterii numărului deținuților în închisori.

6. Referință asupra recursurilor declarate, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Suvac Nicolae, prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.*

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.*

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În cauza deferită judecării, sânt declarate două cereri de recurs din partea inculpatului Mahmutov Artur și a avocatului acestuia, Palade Rodica care conțin critici similare privitor la soluția instanței de apel în partea individualizării pedepsei penale. Astfel, în contextul ce urmează instanța de recurs se va expune punctat asupra soluției de inadmisibilitate adoptată pe marginea acestora, fără a le diviza în subpuncte separate, ci analizându-le în același context.

Așadar, din conținutul recursului ordinar declarat de către inculpat se constată că acesta, nu invocă nici un temei de casare din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă solicită aplicarea unei pedepsei mai blânde sub formă de muncă neremunerată în folosul societății, iar avocatul invocă drept temeiuri pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, invocând dezacordul cu soluția instanței de apel în partea ce ține de cheltuielile judiciare și în partea individualizării pedepsei în privința inculpatului, considerând că nu s-a ținut cont de prezența în speță a unui cumul de împrejurări și circumstanțe ce-i atenuează răspunderea penală a făptuitorului, invocând în cele din urmă stabilirea unei pedepse prea aspre.

Verificând materialele cauzei, în raport cu argumentele invocate, instanța de recurs ajunge la concluzia că cele invocate de recurenți nu și-au găsit confirmarea, iar soluția adoptată pe marginea acestei spețe de către instanța de apel este legală,

întemeiată și urmează a fi menținută integral.

Cu referire la criticele avansate în privința modalității de individualizare a pedepsei, Colegiul penal menționează, că potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să-i fie aplicată o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Colegiul penal reține că, sancțiunea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Totodată, analizând gravitatea infracțiunii săvârșite care potrivit art.16 alin.(3) Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, motivul acesteia, prezența circumstanțelor atenuante - recunoașterea vinei, căința sinceră și a circumstanțelor agravante, precum și persoana inculpatului Mahmutov Artur, care potrivit materialelor cauzei (f.d.141-142, vol. I), anterior a fost condamnat și având antecedente penale ne stinse. Colegiul penal consideră că, instanța de apel corect a stabilit forma pedepsei – închisoare, pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, mărimea acesteia încadrându-se în limitele Legii.

Învederând existența unor precedente infracționale a personalității inculpatului Mahmutov Artur, instanța de apel corect a statuat că, realizarea scopului sancționator și educativ al pedepsei penale, cât și a scopului de prevenire a săvârșirii altor infracțiuni, este posibil doar prin stabilirea inculpatului a unei pedepsei sub formă de închisoare.

În această ordine de idei, Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiate argumentele recurențelor, cu privire la *stabilirea unei pedepse mai blânde, sub formă de muncă neremunerată*, și reiterează că instanța de apel, la individualizarea și stabilirea pedepsei aplicate inculpatului Mahmutov Artur a respectat cu strictețe prevederile art.75 alin.(2) Cod penal, care prevede că *o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei*.

La fel, Colegiul penal menționează că nu pot fi reținute nici alegațiile inculpatului precum că instanța de apel urma să-i aplice pedeapsa *sub formă de muncă neremunerată*, deoarece a comis infracțiunea având o "*cădere nervoasă*", care posibil se datorează traumelor suportate la cap, în timpul copilărie, motiv pentru care urmează-i a fi aplicată, or potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. 201936S0026 din 25.04.2018, (f.d.128-133vol.I) s-a constatat că, "*la momentul comiterii infracțiunii Mahmutov Artur nu suferea de careva maladii psihice cronice, iar conform stării psihice avea capacitatea de a-și dea seama de acțiunile sale și a le dirija, acționând cu discernământ*".

Astfel, Colegiul penal atestă că alegațiile recurenților privind asprimea pedepsei aplicate de către instanța de apel, sunt vădit neîntemeiate, or, acesta executând pedeapsa cu închisoare în locurile de detenție, nu a făcut concluziile necesare că faptele social periculoase sunt supuse răspunderii penale și a continuat activitatea infracțională, fapt care corect a fost apreciat de către instanța de apel la stabilirea formei și a termenului de pedeapsă.

Pe de altă parte, în cuprinsul deciziei instanței de apel au fost expuse deja raționamentele care au stat la baza respingerii solicitării părții apărării de a-i stabili inculpatului o pedeapsă mai blândă. Din partea descriptivă a deciziei instanței de apel, se constată că instanța a dezbătut prin mai multe argumente criticele apelantului ce vizau pedeapsa aplicată inculpatului, circumstanțele atenuante sau agravante ce au influențat asupra operațiunii de individualizare a pedepsei, totodată decizia cuprinde și temeiurile de respingere a solicitării părții apărării privind stabilirea unei pedepse neprivative de libertate.

Colegiul penal consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor Legii penale, iar pedeapsa aplicată infractorului este echitabilă, raportat la scopul urmărit de legislator în art.61 Cod penal, care îl va descuraja pe inculpat de a comite pe viitor alte fapte infracționale, care sunt supuse răspunderii penale.

În continuare, Colegiul penal găsește vădit nefondată invocarea apărătorului în partea ce ține de pretinsa încălcare admisă de instanța de apel, în latura admiterii solicitării încasării cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză de la inculpat, or instanța de apel la acest capitol a aplicat corect reglementările art.art.227-229 Cod de procedură penală, și întemeiat a admis cererea procurorului și a dispus încasarea din contul inculpatului Mahmutov Artur în beneficiul Statului, cheltuielile de judecată în sumă de 9361, 20 lei.

Instanța de apel a constatat cu certitudine că, la materialele cauzei au fost anexate: Raportul de expertiză judiciară nr.201936S0026 din 25.04.2018 și Raportul de expertiză nr.224a din 26.12.2017, conținutul cărora denotă suportarea de către stat a cheltuielilor în sumă totală de 9631, 20 lei.

Astfel, prin prisma normelor de drept evidențiate, ținând cont de faptul că rapoartele de expertiză au stat la baza stabilirii vinovăției inculpatului Mahmutov Artur, fiind acțiuni de urmărire penală necesare în vederea descoperirii infracțiunii și contracarării activității infracționale. Instanța de apel a considerat necesar a admite solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare și a dispus încasarea din contul inculpatului Mahmutov Artur în beneficiul Statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 9361, 20 lei, or, în acest sens urmărirea penală și judecarea unei cauze penale ocazională efectuează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea și transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă, precum și orice alte cheltuieli necesare bunei desfășurări a procesului penal.

Generalizând cele expuse, instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei contestate în partea stabilirii pedepsei și în latura cheltuielilor judiciare.

Instanța de recurs mai notează și faptul că, din analiza deciziei recurate a stabilit că argumentele indicate, în esență au fost abordate în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor problemelor esențiale invocate în speță. Hotărârea emisă cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct.37 a hotărârii *Albert c. România din 16.02.2010*.

În acest context, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de către avocatul *Palade Rodica* în numele inculpatului Mahmutov Artur și de către *inculpat*, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2), pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul *Palade Rodica* în numele inculpatului Mahmutov Artur și de către *inculpat*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2021, în cauza penală privind acuzarea lui **Mahmutov Artur xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 aprilie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie